

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinqve**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XL. Franciscum Stradam suis Ignatium adiungit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

Christi humeris leuiores. Quare egressus sacra illa æde, suosque asseditus inflammato vultu, & gaudio impar, visa auditaque distincte iis exposuit, vt in omnem euentum eos animaret, tum, haud scio, inquit, cruces ne an rotæ nos Romæ maneant, quo tanquam victimæ ad aram duci videmur Deo præente; quodcumque illud est quod minatur, eamus illi alacriter obuiam, securi crucem quæcumque ferenda sit, sine Christo minimè futuram, & Christi præsidium ad opem fore semper nobis hostium omnium coniuratione potentius.

XL.
Franciscum
Stradam suis
Ignatium
adiningit.

Romam Octobri attigerant anno 1537. & voti fidem præstituri, suo & sociorum nomine confessim Christi Vicario se sistent; admisit Pontifex oblatam operam magna significatione paterni amoris; & sacrissimis in Sapientiae schola explicandis Fabrum; Lainum Theologiæ docendæ assignauit, Ignatio interim iuuandis animis, totis viribus attento. Nam viros Principes nonnullos Exercitiis spiritus excoluit, inter quos Contarenus S. R. E. Cardinalis, deinde (quod ante iam memini) Ortizius, cum quo propterea in Monte Cassino dies exegit quadraginta, vnde rediens Romanum socium recepit succidaneum Hozio quæm Deus ei abstulerat, licet eo inter superum choros viso, vtiliorem illic Societati putaret fore esse in quam terris potuisse. Noui socij nomen Francisc. Strada, natione Hispanus magnis ab natura dotibus præditus, Romanum, vt afferat, fortunæ in aula melioris illicio adductus; sed solum naestus operosæ culturæ admodum ingratum, aulam militia; Roma Neapolim mutare cogitauit, esto futurus minus diunes, at magis suus. Hæc dum animo versat, Deo sortem illius secundante, Ignatio occurrit sibi minimè ignoto, vtque mos est infelicibus, suas cum amicis dolere miserias, sua cum illo aduersa questus est, nec de Neapoli, & militia tacuit, eiurandæque aulae fastidio. Ad quæ Ignatius tantisper se colligens, motusque potius iuueniæ cæcitate, quam querimonias, alia omnia quam quæ expectauerat respondit. Nam de hominibus, inquit, nec iure, nec bene expostulas; nihil præter quod decet ac sollet, ab iis peccatum est, dum frustrati sunt spes tuas; quin imo gratiam iis debes, quod se tibi non dissimularunt, verum ab initio statim palam tibi fecere cuiusmodi essent, quo pacto suos habere soliti, qua mercede illorum servitutem pensare: iniquiores tibi fuerant si benigniores, alias tamdiu illos ignorasse dum te amara mors ab iis sciungeret, cum ultro nunc possis magno tuo merito illos contempnere; si prudenti aure quod suadent auscultas, alium tibi querendum inclamat cui melioribus conditionibus servias, quam vitæ, laborumque iactura. At tu naufragi more, dum exerceris mare in quo periisti, aliud in quo denuo pereas inquiris mare, militiam ex aula, urbem aliam ex alia captas; quasi non sint futuri homines iidem Neapoli qui & Romæ mihi crede, si roges sursum deorsum hanc viam commeantes, multos reperies, iisdem: Romam Neapoli cognitionibus actos transcurrere, quæ te nunc Roma Neapolim agunt, nempe ut alibi hoc querant quod vindique hominum, & locorum sapientius fugissent,

Quare

Quare tuas sanè spes magis superstites doleo, quām delusas; & si consilium ab amico lubet accipere, audire saltem quod decet suggeri ab amico, nec tibi sat vñquam cum hominibus conuenier, neque illis tecum, & illam animi quietem frusta tu semper aliunde sperabis, quæ extra Deum nullibi est. Nam finge homines supra datam fidem, & obsequij meritum vincere spes tuas liberalitate, dent licet quicquid sunt, ac valent; non ita explebunt desiderij tui sinus, vt nihil præterea requiras; at si Deo incipies adhærere, tantum statim bonorum potiere, vt præ illis tibi cætera omnia flocci sunt. Horum Ignatij verborum tam præsens fuit, & opportuna vis, vt retro hominem verterit pro explorata re iam prospiciensem, miserum esse malè ab hominibus haberi, sed multo miseriū haberi bene. Ergo Ignatium secutus, eiusque post obita Exercitia socius; in vi-
rum euafit Apostolici Spiritus, quem magnis tota Italia, Belgio, Hispania & Lusitania, concionum, itinerumque laboribus consecrauit, grandi lane fru-
ctu conuersarum ad Deum animarum.

Fuit is Romæ Ignatio, & sociis cursus, cum tempus rem agi visum est, in quam semper desfixos tenebat oculos. Dandi videlicet religiosæ quam moliebatur, familiæ certum initium. Ad hoc socios omnes Romanam literis cuocauit ad diem Christo resurgentis sacrissim anni 1538. nec leuis negotijs res fuit, suis illos stationibus mouere, vrbesque illorum operam, magno suo expertas commodo, adducere ad concedendum iis commeatum. Eorum aliqui piorum humanissimo comitatu deducti sunt, inter quos Rode-
tius & Codurius comitem habuere Patauinum ex primariis Canonicum secundumque pariter peditem, quem Laureti demum reliquerunt virtutis suæ constanti duritie mirè captum, quod præter quotidiam ieunium nocturnæ quietis pusillum quod erat nuda etiam in humo caperent. Quod autem noctis supererat precando de genibus ducerent, dum hora repetendi itineris adesset. Degebat tunc Ignatius ad radices montis à Trinitate dicti duobus cum sociis commodata in domo ab Quitino Garzonio nobili Ro-
mano: excipiendis aliis, hospitium amplius piorum charitas parauit, vbi paterna Ignati cura ex itinere recreatis, Xauerio maxime, culis in poste-
rum desperabatur valetudo; Valentiam usque aureos quatuor Ignatius re-
misit, quos à Martino. Precio in transmarinum iter accepérat, ducen-
tos decem quos à Pontifice, & quibusdam Hispanis, Ortizio reddidit, quo suggerente donati fuerant, vt quando iam esset irritum petenda Palæsti-
na cui fuerant assignati, consilium, pro prudentia illos dispensaret. Inde bona cum venia Ioannis Vincentij Carafa Cardinalis, Romæ Pontificis Legati (Nicæam enim Pontifex ad Carolum V. & Franciscum r. conciliandos adierat) partitus est suos in diuersa loca, ad conciones doctrinam christia-
nam cœterumque animarum procurationem: is quidem sibi templo Mon-
ferratenis Deiparæ ad Sauellum forum reseruato, Xauerium & Fabrum
ad S. Laurentij in Damaso; ad S. Salvatoris in Lauro Lainum misit; Sal-
meronem ad S. Lucie; Iaium ad S. Ludouici Gallorum; ad S. Michaëlis

XL.